

orientering. Vi tør sige, at der skal sættes parametre op for, at ofte når man giver i kulturpolitik, så er det til det spektakulære, til enerne, til dem, som vil gøre noget for det danske samfund.

Men det er ikke i modsætning til en kulturpolitik, som sikrer, at der er plads til talenterne; som sikrer, at der er plads til uddannelsen; som sikrer, at der er plads til udfoldelsesmulighederne. De to ting må jo gå hånd i hånd, og så bygger man op, så der er specielt god plads til dem, som vil udrette noget for det danske samfund.

Så har der været en debat, en teknisk debat, jeg dog alligevel bliver nødt til at kommentere, omkring indholdet i sigtelinjerne. Vi har jo valgt at sige, at vi vil have de her sigtelinjer, fordi vi vil have en redegørelse, som arbejder fremad. Vi kunne jo godt stå her og fortælle en masse ting om alle de gode ting, som vi har lavet i de sidste 2½ år. Der er mange, skal jeg love for, og der er sket meget på kulturområdet i en positiv, konstruktiv retning, men det vil virke for tilbagekuende, for vi er interesseret i en debat, som kigger fremad, så man kan se, hvad det er for et samfund, vi vil have på kultursiden.

Så er der hele diskussionen om markedets indflydelse, kultur og erhverv, som jo også har været trukket frem af et par af ordførerne. Jeg tror, at man skal passe på med jomfrueligheden. Jeg tror, at der i den verden, vi lever i i dag, altid vil være synergier, og der vil altid være overspringssituationer, hvor man nærmer sig hinanden fra kultur- og erhvervsside, og der vil helt klart være positive, konstruktive muligheder ved, at man laver et samarbejde mellem kultur og erhverv.

Det betyder jo ikke, at erhvervslivet skal overtage kultursektoren – det er derfor, vi har et meget højt støtteniveau i det danske samfund med hensyn til offentlige kulturmidler – men det er et spørgsmål om, om man kan lære af hinanden, blive inspireret af hinanden og indgå nogle partnerskaber, som vil være til gavn for kulturen og for øvrigt erhvervslivet.

Så var der spørgsmålet omkring bladportoer. Den debat har jo også her i dag været fuld af en hulens masse misforståelser. For det første er det sådan, at i et demokrati som det danske har alle uden undtagelse lov til at udgive de blade, de selv vil, og alle uden undtagelse har lov til at sende de blade ud, de selv vil, og alle de foreninger, SiD og HK og den lille spejder, kan sende alle de blade ud, de selv vil. Vi lever nemlig i et demokrati.

Men vi har så valgt, helt uhejligt for hele den vestlige verden, at sige: Jamen der er alligevel nogle typer blade, vi godt vil støtte ved at give en portostøtte, som næsten svarer til den portostøtte, de fik før. Det handler bl.a. om kulturblade, idrætsblade, miljøblade og andre blade af den slags, foreningsblade, som er væsentlige for de organisationer.

Så knytter man det sammen – jeg ved ikke, om det er en bevidst misforståelse eller ej – med den politik, som Post Danmark har gennemført, hvor man har indført nogle nye aftaler som distributører i forhold til foreningerne. Men det har jo ikke noget at gøre med demokrati eller med anslag mod ytringsfrihed. Det har noget at gøre med Post Danmarks private forretning, hvor vi jo ikke – jeg tror ikke, der er nogen, der i hvert fald vil råde os til det – går ind og blander i deres virksomhed i form af at sige, hvordan de skal opføre sig. Det ville i hvert fald være et indgreb i markedsökonomien, og jeg tror kun, det ville være den yderste venstrefløj, som ville kunne tilråde det. Så vi værner om ytringsfriheden.

Jeg synes, man skal passe på proportionerne i sådan en debat. Vi lever i et meget, meget privilegeret samfund. Der er vel et mindretal af verdens lande, som er reelle demokratier, og dem hører vi heldigvis til. Så synes jeg, det er helt ude af proportionen at tale om anslag mod ytringsfrihed, fordi regeringen ud fra en logisk holdning har sagt, at det ikke er alle blade, der skal have portostøtte, men ud fra en logisk holdning skal alle have lov til at sende alle de blade ud, de selv vil.

Kl. 11.40

Den sidste del af debatten, der blev berørt, har jo været hele TV 2-debatten. Vi mener klart, at vi har skabt mangfoldighed, pluralisme i det danske mediebillede.

Vi fik skabt en reel situation, hvor vi for første gang har skabt en mulighed for, at man kan lytte til forskellige typer radiostationer. Og som den konservative ordfører var inde på, så lytter over en million til eksempelvis Sky Radio, lidt under det lytter til Talpa Radio, som var den anden station, der vandt.

Det er da et gennembrud for ytringsfriheden. Og i stedet for at have den der bedrevidende hovskisnovskiholdning, at åh, det er ikke så godt, fordi de sender musik osv., så skal man da være glad for, at danskerne nu har nogle andre muligheder for at lytte til radio, samtidig med – og der havde den konservative ordfører også ret, som hun havde på så mange andre punkter